

Zakopane-Olcza (Woj. Małopolskie)

Sanktuarium MB Objawiającej Cudowny Medalik ([o Sanktuarium](#))

Hieronim Kardynał Dziwisz
Arcybiskup Metropolita Krakowski

3385

DEKRET ustanawiający diecezjalne Sanktuarium Matki Bożej Objawiającej Cudowny Medalik w Zakopanem - Olczy

Dla uczczenia Maryi Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik, która w kościele parafialnym w Zakopanem - Olczy doznaje szczególnej czci wiernych, zgodnie z przepisem kan. 1230 Kodeksu Prawa Kanonicznego ustanawiam tamtejszą świątynię sanktuarium diecezjalnym.

Ufam, iż podniesienie tego kościoła do godności sanktuarium przyczyni się do umocnienia i rozpowszechnienia kultu Maryi Niepokalanej, a wierni nawiedzający tę świątynię i uciekający się z ufnością pod opiekę Niepokalanej Dziewicy, za Jej pośrednictwem otrzymają łaski, o które proszą. Niech sława tego świętego miejsca rozchodzi się na Podhalu i w całej Archidiecezji Krakowskiej, niczym świetliste promienie ukazane na Cudownym Medaliku Najświętszej Maryi Panny.

Księżom Misjonarzom powierzam troskę duszpasterską o to sanktuarium. Proszę, by wszystkim przybywającym tu pielgrzymom dzięki ofiarnej postudze kapłańskiej zapewnili możliwość obfitego czerpania ze źródła łask, przede wszystkim Eucharystii, spotkania z Miłosiernym Chrystusem w sakramencie pokuty oraz Słowa Bożego.

Wszystkim pielgrzymującym do nowego sanktuarium, parafianom oraz kapłanom tu posługującym udzielam pasterskiego błogosławieństwa

„O Maryjo, bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy!”

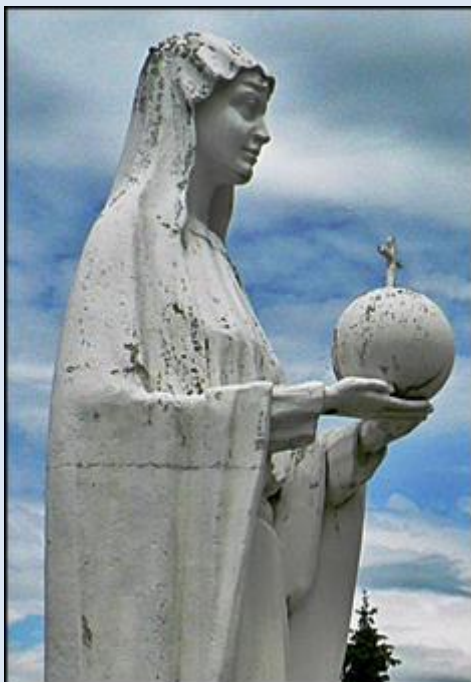
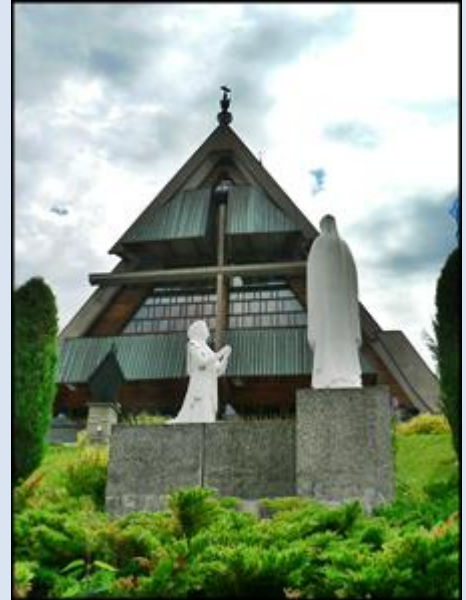
Kraków, dnia 7 grudnia 2008 r.

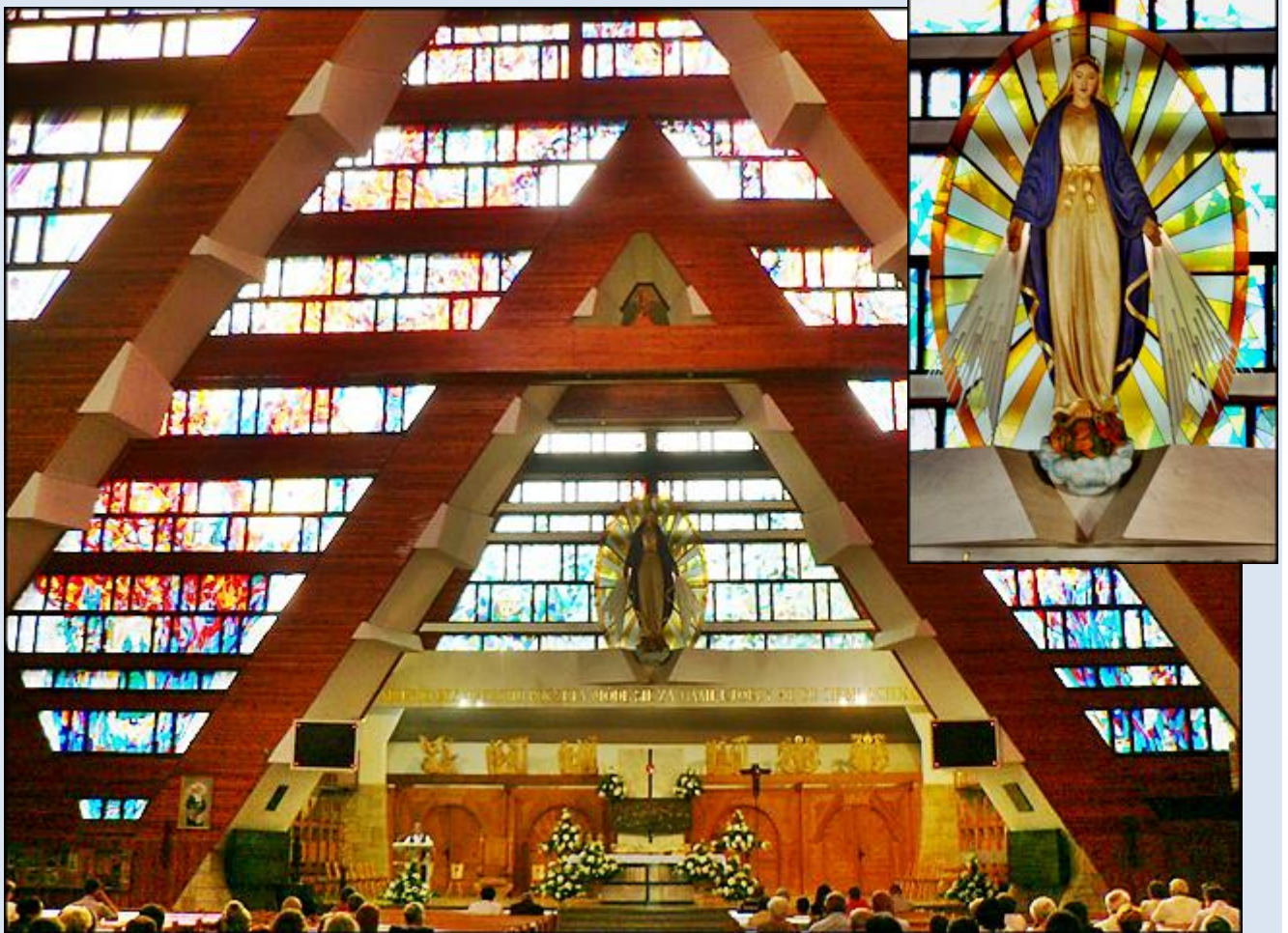

Hieronim Dziwisz
Arcybiskup Metropolita Krakowski

ks. Piotr Męży
Kancierz Kurii

JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚCI PIUSA IX
 K. BODZIAŁOWIENIA BOSKOJEDU NAJWYŻSZEGO PASTERZA
 LIST APOSTOLSKI
 WŁADZĄ JERARCHICZĄ JANTROJOWAŁ
O NIEPOKALANEM POCZĘCIU
 BOGA-RODZICY MARYI PANNY.
 PIUS BISKUP, SŁUGA SŁUG BOŻYCH,
 KT. WIEKZĄ PAMIAŁI

Wszystko, co się dzieje w świecie, ma swój początek w Bogu. Wszystko, co się dzieje w Kościele, ma swój początek w Bogu. Wszystko, co się dzieje w duszy człowieka, ma swój początek w Bogu. Wszystko, co się dzieje w historii ludzkości, ma swój początek w Bogu. Wszystko, co się dzieje w życiu każdego człowieka, ma swój początek w Bogu. Wszystko, co się dzieje w świecie, ma swój początek w Bogu. Wszystko, co się dzieje w Kościele, ma swój początek w Bogu. Wszystko, co się dzieje w duszy człowieka, ma swój początek w Bogu. Wszystko, co się dzieje w historii ludzkości, ma swój początek w Bogu. Wszystko, co się dzieje w życiu każdego człowieka, ma swój początek w Bogu.

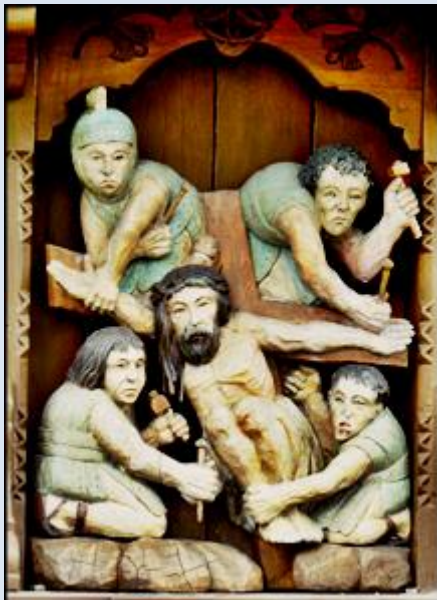
Ancilla

SAMOTNOŚĆ

*Jesteśmy samotni, choć otoczeni rodziną.
Jesteśmy samotni, bo bliscy nasi -
Choć ich tak kochamy, też są samotni,
Bo nie łączą nas wspólne sprawy.
Jesteśmy samotni nawet w głębi duszy,
Bo tak rzadko trafia się takie zrozumienie,
Jakiego by się pragnęło.
I myślę o Tobie, Maryjo, tak samotnej
W Twym malutkim domeczku...
Ukrywającą tak wielką, Boską tajemnicę.
O Tobie, która jesteś „między niewiastami”
I tak zupełnie inna w ludzkim ogołoceniu.
W tej samotności, z którą mojej
Porównać nawet się nie da...*

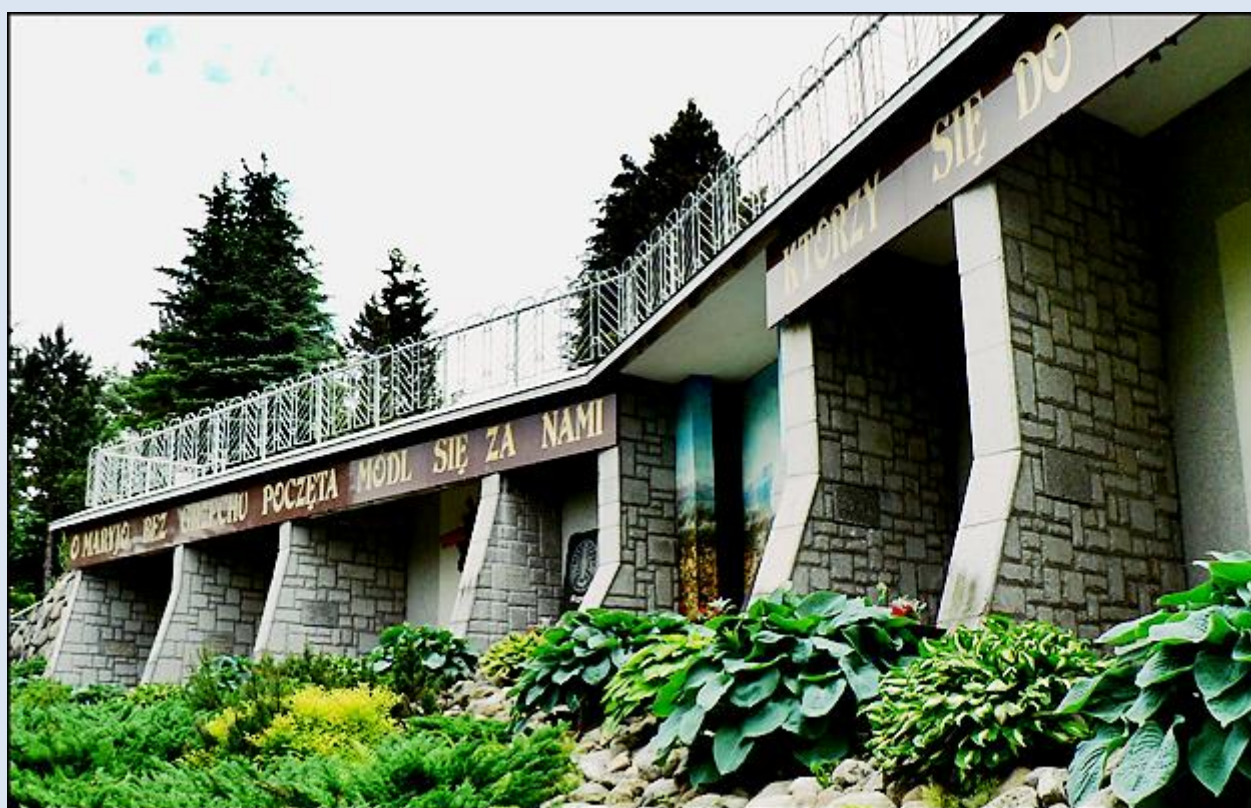

*„Dajcie mi człowieka modlitwy,
a będzie zdolny do wszelkiego dobra „
Św. Wincenty a Paulo*

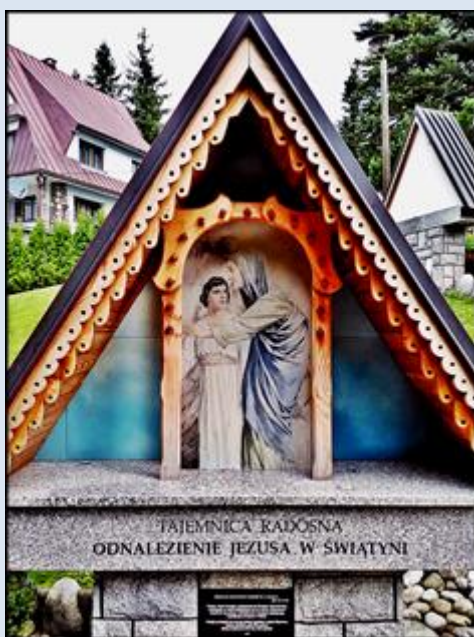

Uzupełnienie Jana Niteckiego z dnia 9.09.2019

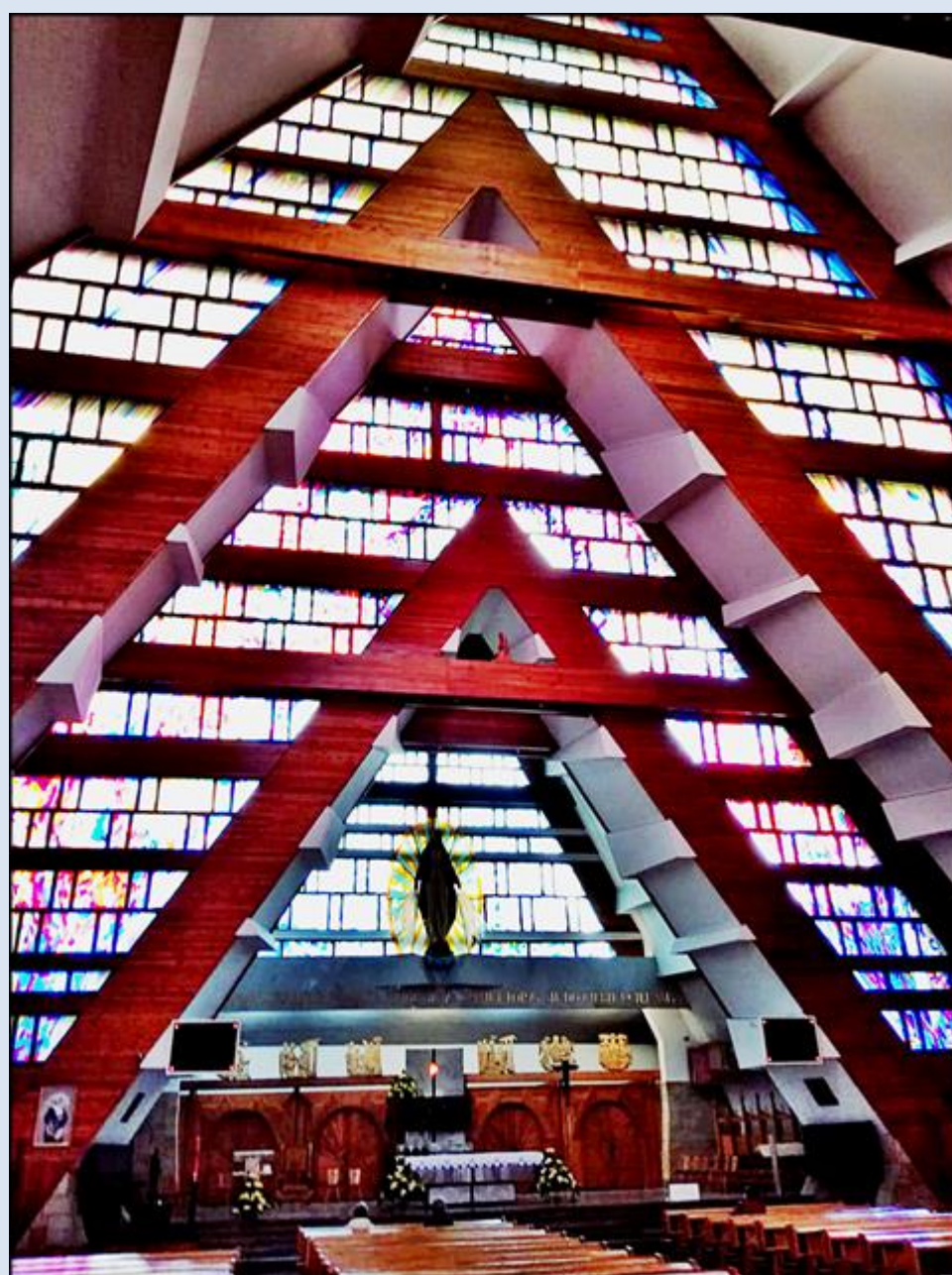

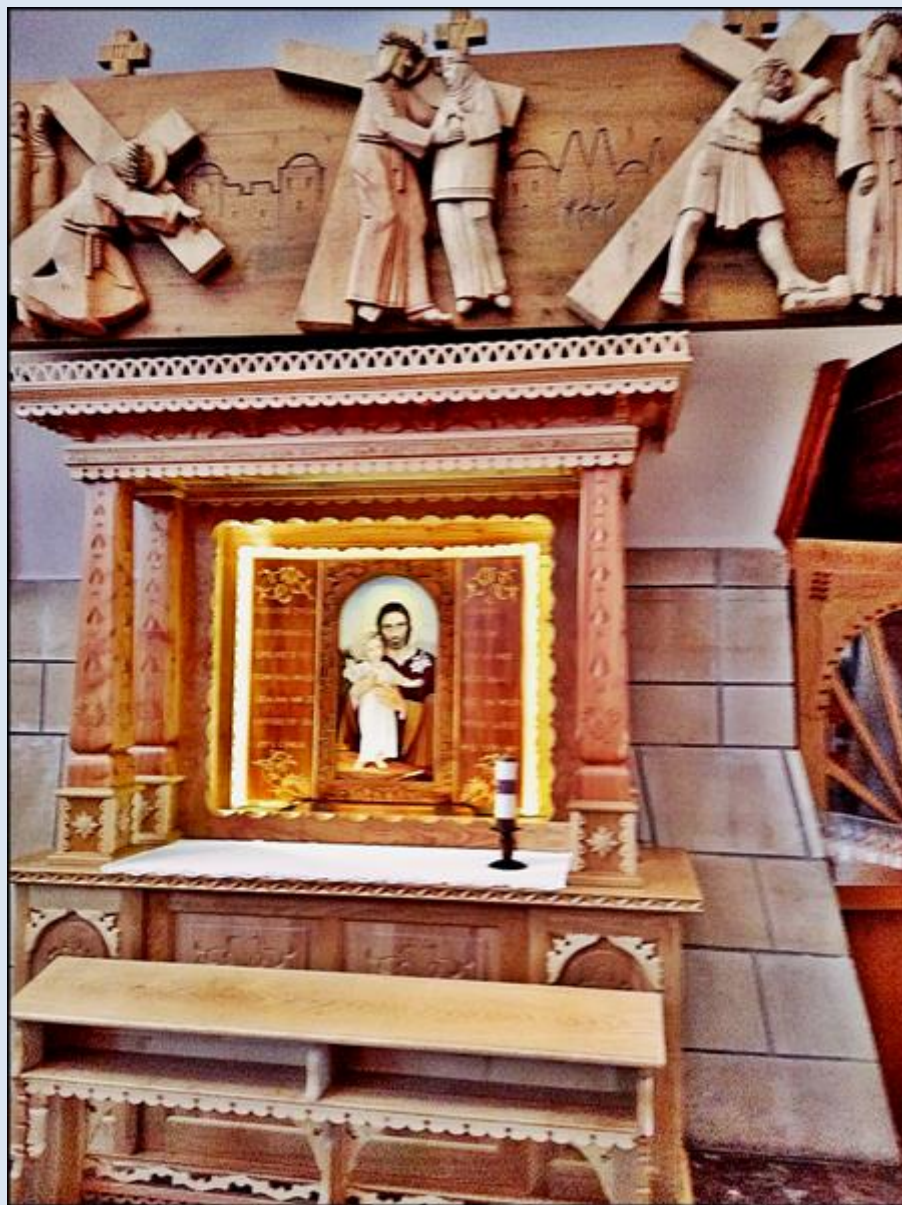

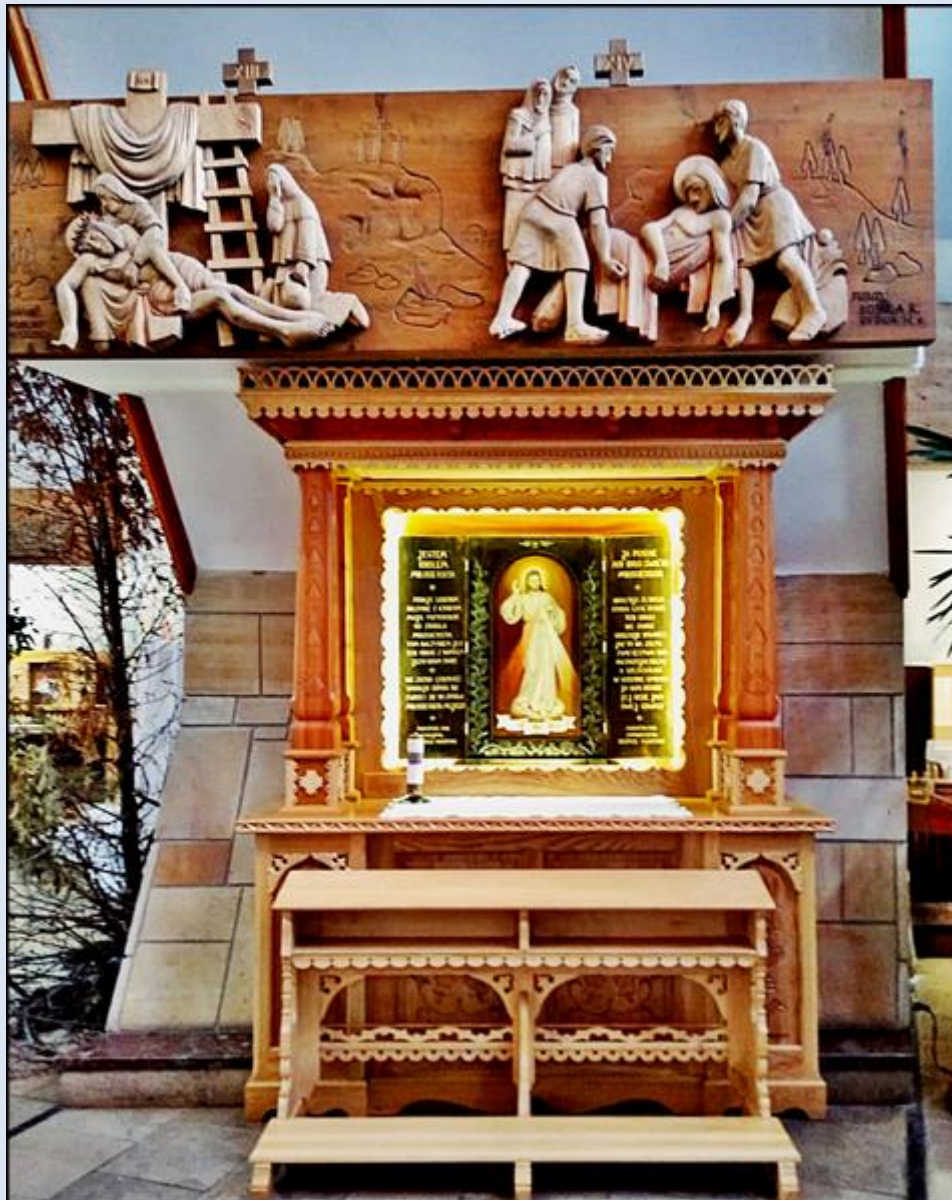

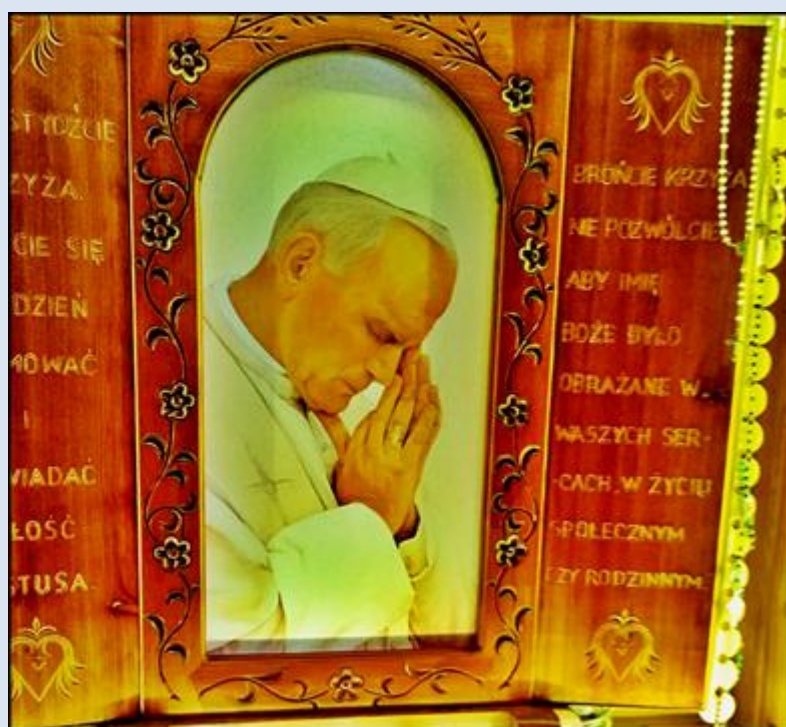
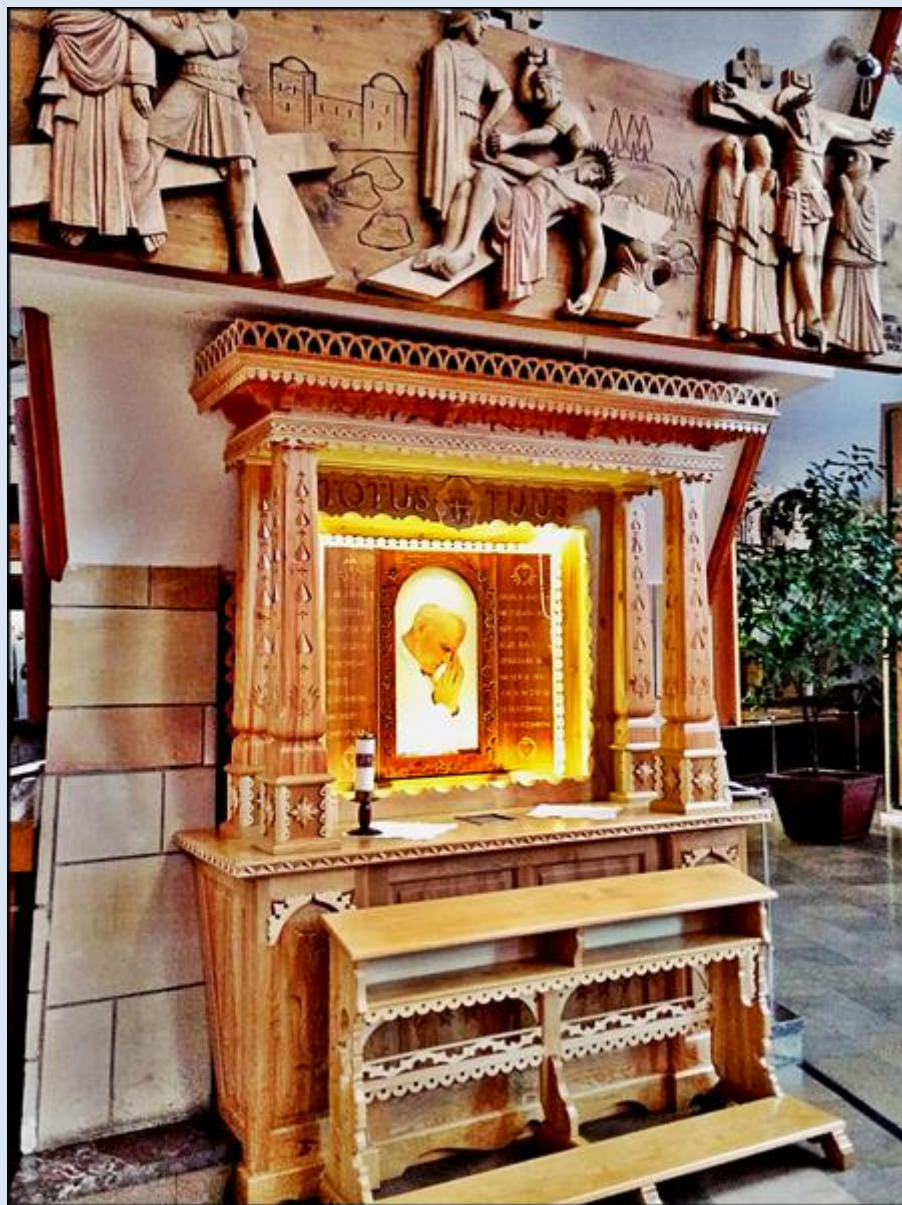

Edmund Bojanowski urodził się 14 XI 1814 r., w wielkopolskiej wiosce Grabonóg, w średniozamożnej rodzinie ziemiankiej. W latach 1832-38 studiował we Wrocławiu i w Berlinie. Z powodu poważnej choroby przerwał naukę i wrócił do Wielkopolski, gdzie aktywnie włączył się w nurt pracy społecznej. W czasie epidemii cholery w 1849 r., z narażeniem życia pielęgnował chorych. Nie pozostał także obojętny na los sierot i przy współpracy z innymi ziemianami założył tzw. Instytut - Dom Miłosierdzia, prowadzony przez siostry szarytki. Kierowany również troską o dzieci otworzył 3 V 1850 r. we wsi Podzeczce, pierwszą ochronkę. Data ta uważana jest za początek Zgromadzenia Sióstr Służebniczek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej. Zmarł w Górze Duchownej dnia 7 VIII 1871 r. W 1999 r. Jan Paweł II ogłosił go błogosławionym.

...od kilku lat zajmowała mnie myśl urządzenia ochronek wiejskich pod nadzorem dziewcząt wiejskich. Miałem na względzie: ras. korzyść małych dzieci wystawionych po wsiach przez zaniedbanie lub niewiedomość rodziców na sepelce przedwczesne, 60 wtóre - uświęcenie kobiet wiejskich, a przez to wpływ na podniesienie i umoralizowanie ludu wiejskiego.
Edmund Bojanowski

Duchowość Edmunda Bojanowskiego

„Módlmy się i pracujmy, a Opatrzność Boża, jak nie zapomina o biednych płaszcach, tak i o nas pamiętał raczy”
Bl. Edmund Bojanowski

Wiara w Bożą Opatrzność i Miłosierdzie.

„Prostota jest owym klejnotem czystej wody, ową szczerością dziecięcą otwartą i przejrzystą, tym czym jest, a nie tym, czym nie jest”
Bl. Edmund Bojanowski

**Prostota
Miłość Bliźniego**

„Sio! przede mną na stoliku krzyż, sto biała figura Najświętszej Panny, Do Niej się ucieknę i w modlitwie będę szukał pomocy”
Bl. Edmund Bojanowski

Maryjność

„Niech ten święty ogień miłości Bożej, coraz goręcej i jaśniejszy w Twoim sercu płonie, aby żadne trudności, ani czkamy, ani nic na świecie nie osłabiło Twojego serca w tym przedsięwzięciu pobudowym”
Bl. Edmund Bojanowski

**Modlitwa
i Eucharystia**

„Zwykłym kilka godzin obnodowych byłem dziełem całej w kościele. Przyświecałem im nabożeństwem, przyświecałem im”

Ten "serdecznie dobry" Człowiek - zapatrzone w Chrystusa- bez reszty poświęcił się cierpiącym i w 1850 r. założył Zgromadzenie Apostolskie Służebniczek Najświętszej Maryi Panny, które prowadzi różne dzieła.

- wychowanie oraz katechizacja dzieci i młodzieży
- opieka nad chorymi w szpitalach i w domach prywatnych oraz nad dziećmi specjalnej troski
- różne prace parafialne i akcje charytatywne.

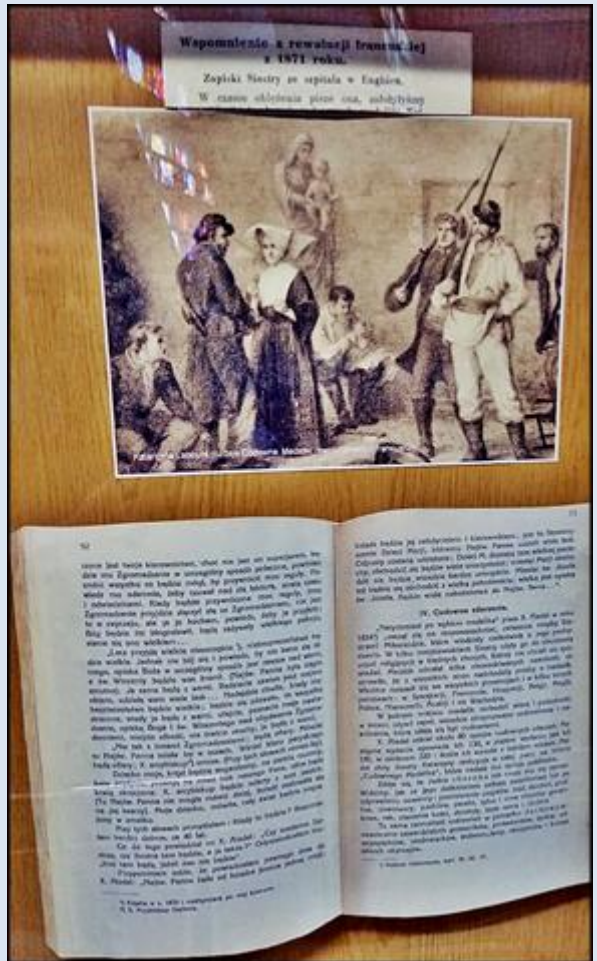
Swą działalność apostolską rozwijał w kraju i zagranicą
Aryka (Zambia) - praca misyjna
Ameryka (USA) wśród Polonii
Rzym.

MARYJA
która o sobie powiedziała:
"O! ja Służebnica Pańska..." jest wzorem dla każdej Służebniczki.
Siostry z miłości do Boga, który je wezwał na świat Chrystusa i Niepokalanej Patronki służą bliźnim najbardziej potrzebującym pomocy - ofiarą swego życia, modlitwą i pracą.

BOŻE PRAGNIESZ MOJEGO SZCZĘŚCIA I ZAPEWNIASZ MNIE, ŻE JE OSIĄGNĘ ODDAJĄC SWĘ SIŁY I ZDOLNOŚCI POZNANIA ODWIECZNYCH TWYCH ZAMIARÓW, NA SŁUŻBĘ BLIŹNIM, PROSZĘ CIĘ O ŁASKĘ LEPSZEGO POTRZEB DZISIEJSZYCH LUDZI I MOICH MOŻLIWOŚCI, ABYM WYBRAŁA TAKĄ DROGĘ ŻYCIA, NA KTÓREJ OSIĄGNĘ SZCZĘŚCIE I POMOGĘ INNYM W JEGO URZECZYWIŚNIENIU.

Gdybyś rozpoznała głos Pana zwróć się do nas:
SIOSTRY SŁUŻEBNICZKI NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY NIEPOKALANIE POCZĘTEJ
26-201 Stara Wieś k/Brzozowa

Adresy Domów Przemysłowych:
37-700 PRZEMYŚL, PRAŁKOWICE 13
31-547 KRAKÓW, UL. KORDYLEWSKIEGO 14
33-100 TARNÓW, UL. DZIERŻYŃSKIEGO 18
91-473 ŁÓDŹ, UL. BIEGAŃSKIEGO 10

ŻYCIE KLASZTORNE
ŚW. KATARZYNY LAB

ROK XXVII NR 8 (552)

RYCERZ NIEPOKALANEJ

SIERPIEŃ 1948

O. MAKSYMILIAN W OBRONIE RODZINY

7 lat mija od męczerskiej śmierci O. Maksymiliana Kolbego, założyciela M. I. W wigilię Wniebowzięcia Najświętszej Panny „pressatelli” — jak łazi „Osservatore Romano” — do wiecznego uwielbienia Niepokalanej kłótnia z taką sokołową czcią na ziemi”, a wśród nas pozostał niezapomniane wspomnienie swoich trudów apostołskich i swojej heroicznej ofiary. Władze kościelne przystąpiły już do procesu beatyfikacyjnego, a po całym świecie rozchodzi się sława wielkiego Polaka. Narodziła go „najwickedym bohaterem 20 wieku”, „apostołem moralności i prawdy”, „nieustannie płonącym sercem miłości dla Niepokalanej”. Przypomniadając, że był on kłótnią „patronem niewinnych i niewinnych”, „potemem od głosu”, „piękna wiaza nasistowskiego szlaku miłości na altarach” (Kip).

Nie tylko podnie pamiętali go w O. Kolbe na ziemi, ale również miłoi ku sobie i prachomnie, że w pracy dla ludzi nie ustal. Ludzki go już wywar, zamorenie, „opokulana ruda”. Modli się do Niepokalanej za jego „wieloletnim, pełnym: ma

stęgielnie sprawy rodzinne. Świątobliwy Ojciec Maksymilian, który do kłótnie „pressatelli” na strażną „opokulana” i „miłość za sprawę rodzinny, wy: prot i dla mojej rodziny łaski”. Do Centrali Miłości Niepokalanej napływa duża ilość z podziękowaniami za łaski, otrzymane za przetrwanie męczennika i szlachetnego.

25 lat w służbie

O. Maksymilian Maria Kolbe (od 1919 r.) założyciel Międzynarodowej asy polskiej i japońskiej Niepokalaneza, redaktor naczelny „Rycerza” z miłości gotowej ku Niej. Niech Panie szłaż łaskę zachowa nam wojnam Księżcu Rycerzu — Niepokalanezu.

Obłaska pierwszego numeru „Rycerza” z stycznia 1923 roku

RYCERZ NIEOKALANEJ

Mija 25 lat, jak w stary poranek styczniowy na ulicach Krakowa zjawił się młody franciszkanin z plikiem w ręczal przechodniom swój pierwszy, z trudem wypracowany, numer „Rycerza Niepokalanej”. W słówku „Od redakcji” czytano, że celem tego pisma obok pogłębienia i umacniania wiary wśród wiernych jest także staranie o nawrócenie około 1000 w myśli zasad „Miłości Niepokalanej”. „Ten pisma — podkreślał O. Kolbe — będzie zawsze przyjazny dla wszystkich bez względu na różnicę wiary i narodowości. Miłość, której uczył Chrystus — je to charakterem i wzniosłość tej miłości ku Abłkanyom, a przecież strzegącym szczerzła dnasz potara się on pónawiał fałsz, wywieśać prawdę i wykazywał prawdziwą drogę do szczerzła”.

Obronca prawdy, szerzycie em pokoju i szczerzła stał się zpodnie z intencją swego założyciela „Rycerz Niepokalanej” i jako taki zaskarbił sobie w ciągu 25-letniej działalności miłno przyjaciel. Szczę pod strzechę wciśnięciu i doch fabryczny, na biurku urzędniczym i kapłana, wnosząc wszędzie szczenie Niepokalanej.

„Rycerz Niepokalanej” w czasie wojny

A choć wojna i bezbożny hiteryzm połozily kres wydawnictwu, „Rycerz”, dziwna rzecz, spełniał swą miłość dalej, może z jeszcze większym niż przedtem skutkiem. Dowodem — listy ze wszystkich stron Polski.

„Trudno mi opisywać — głos J. J. z Poznania — tym byłby sterownie przychodzącym rocznik i tenże przychodzący „R. N.” przez cały czas wojny w naszych polskich wioskach. Wzrostł przetrzymywano go, jako święte dziełko. W Wielkopolsce w okresie węgla się z niego w czytelnictwie i modlitwie do Niej. Na Podlasiu, w Miłku malowach polichronikowych, czczących narodowych przetrwał i podjęto go w wszystkich wioskach i kościołach. Wszędzie schodziło się czytelnictwo roczników „R. N.”. Przy naszych redaktorach, dla których pozostał obłaska i prawdziwość w latach i krwawych latach obłaska”.

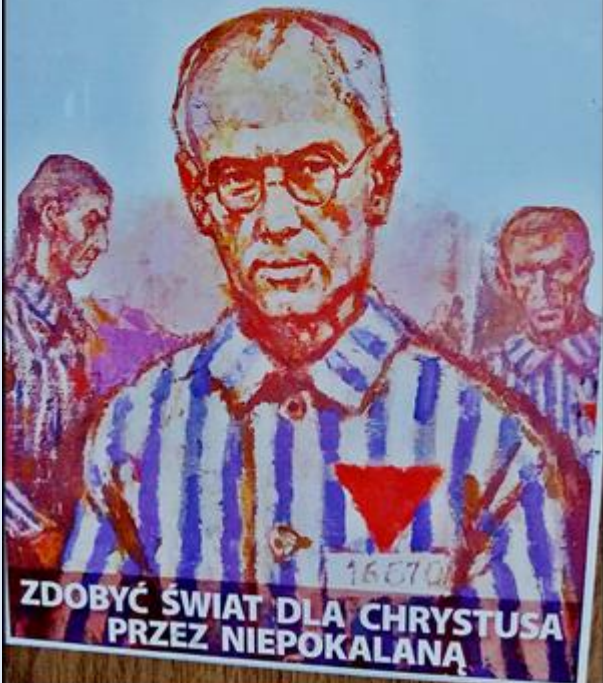
A mił:

„Zasadniczo rocznik, które posiadalam; rzęzi ich łaskawie przeczytałem w dzień, by zapochłować w miłszym tym obłaska, która potrafiła wnieść wyjątkowo duży polichronikowy ten rocznik. Chybaż, aby tylko się przywodzi, szczerzła i znoważ łaska” O. M.

„Z tych roczników — głos J. M. z Zamościa — kraszyczy się na duszę podobać tryb a, lat obłaska obłaska”

14.08.2010 - 15.08.2011

Rok Kolbiański

Wybiórka na śmierć głodową w Oświęcimiu

Chociż grupę o Zabożycielu Niepokalaneza
 Tępił łaskawie!
 Tępił łaskawie!

Chociż grupę o Zabożycielu Niepokalaneza
 Tępił łaskawie!

Chociż grupę o Zabożycielu Niepokalaneza
 Tępił łaskawie!

MARSYMIAN
 MARIA KOLBE
 1894 - 1941 FRANCJA
 SZKLANIA, ZALOZYCIEL
 ANGERSKINA NIEOKALANEJ
 NIEOKALANEZA W POLSCE
 I JAPONII APOSTOL PRASY
 KATOLICKIEJ. W OSWIEC-
 MIU UMIERA, BY MOGŁ
 ŻYC I INNY CZŁOWIEK
 WYGNANIZOWAĆ
 10-X-1982

CELA, W KTÓREJ W 1914 R. LUBERAŁ WIEŻNIOWIE
SKAZANI NA ŚMIEĆ GRODZIŁY W REDUKCJE
STOSOWANA ODPOWIEDZIALNOŚCI ZIMOWEJ ZA
LICZĄCZĄ JEDNYM Z NICH BYŁ POLSKI KSIĄDZ
O. MAKSYMILIAN KOLBE, KTÓRY POZWOLIŁ SWOJE
ŻYĆIE DLA RATOWANIA INNEGO WIEŻNIA.

OSTATNIE KAZANIE OJCA MAKSYMILIANA KOLBE W OŚWIĘCIMIU

Pod 15 blokiem wśród kamieni i rupiec
skupia się gromadka więźniów, przykucnięta do
ziemi. Wśród nich O. Kolbe, zbity, o posinia-
czonej twarzy, wygłasza kazanie. Amboną było
taczka z kamieniami, sutanną i stulą zawieszony
łachmany więźnia. Ale słowa, które płynęły na
kształt mlecznej obłocznego, przebiły serca.
Obejmując nas swym bystrym wzrokiem, pochla-
nia uwagę, owłada myśli. Mówi na temat:
„Niepokalana w stosunku do osób Trójcy Św.”.
W głównych konturach przypomina mi się tak
jego myśli:

„Niepokalana – mówił O. Maksymilian –
przez poczęcie i zrodzenie Syna Bożego weszła
w duchowe pokrewieństwo z osobami Trójcy Św.

W stosunku do Ojca jest „dzieckiem” Jego.
Pierworodną i jednorodzoną córką Boga. Wszy-
scy sprawiedliwi są „dziećmi Bożymi” przez
łaskę, ale Niepokalana z innego tytułu i w wyż-
szym stopniu.

W stosunku do Syna Bożego jest Ona Jego
prawdziwą Matką. Dogmat o Unii hipostaticznej
mówi, że ludzka natura Jezusa Chrystusa od
pierwszego momentu poczęcia łączona była
z Boską Osobą i bez niej nie mogła istnieć. Maria
więc porodziła Boga-Całowika. To godność
niekończąca, którą przewyższa wszystkie stwo-
żenie w niebie i na ziemi. Ze względu na ma-
cierzyństwo Maria ma pełność łask, obdarzona
jest wszystkim przerwami, błędy czynny u-
dział w dziele odkupienia, a w konsekwencji roz-
daje wszystkie łaski, stając się dla wszystkich
Pośredniczką.

W stosunku do Ducha Św. jest Jego Obłoc-
nica, bo poczęła za Jego sprawą. Tak nazywali
ją teolodzy wieków średnich.

Maria dała również Synowi Jego ciało mi-
styczne z ciałkami, którymi my jesteśmy. Jest
więc prawdziwą Matką naszą, a my jej dziećmi.
Czyż podobna, by Matka opuściła swe dzieci
w cierpieniu i nieszczęściu? Czyż podobna, by
Matka nie otaczała specjalną opieką korników?
W promiennej wizji jawi się często wśród nas,
świątek słodka jak miodu pociecha: „Wybrał do
końca, bo dziećmi zmiłowania Pańskiego bliżni-
 jest”.

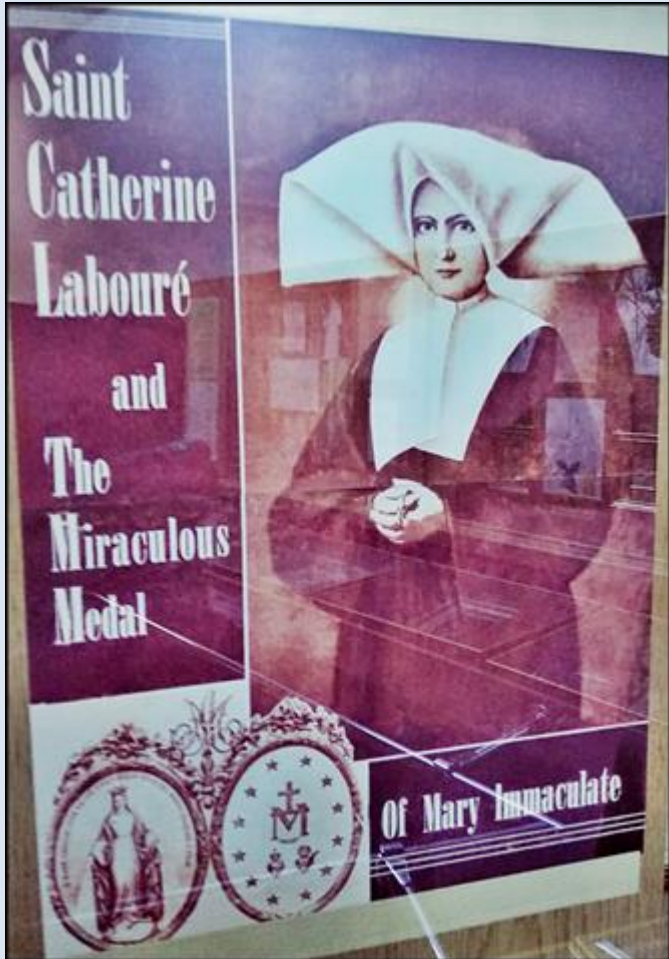
DO MATKI SWIATEJ.

W imię Przewodnej na jej świętą czołę,
 Którę w świat przesyłaś mi, Matko, wcielony.
 I co do wszelkich błędów przesyłaś mi, kochanie,
 I co do wszelkich rozpamiętań w Tobie, święta, przesyłaś.
 Najświętsza!

W imię Przewodnej, Matko, Błogosławione
 W to dzień, w którym, w Matkę, wcielony, stał się.
 I w którym, w dzień, przesyłaś mi, kochanie,
 I co do wszelkich błędów przesyłaś mi, kochanie,
 I co do wszelkich rozpamiętań w Tobie, święta, przesyłaś.
 Najświętsza!

W imię Przewodnej, Matko, Błogosławione
 I w którym, w dzień, przesyłaś mi, kochanie,
 I co do wszelkich błędów przesyłaś mi, kochanie,
 I co do wszelkich rozpamiętań w Tobie, święta, przesyłaś.
 Najświętsza!

W imię Najświętszej, w którym, w dzień, przesyłaś mi, kochanie,
 I co do wszelkich błędów przesyłaś mi, kochanie,
 I co do wszelkich rozpamiętań w Tobie, święta, przesyłaś.
 Najświętsza!

Saint
 Catherine
 Labouré
 and
 The
 Miraculous
 Medal

Of Mary Immaculate

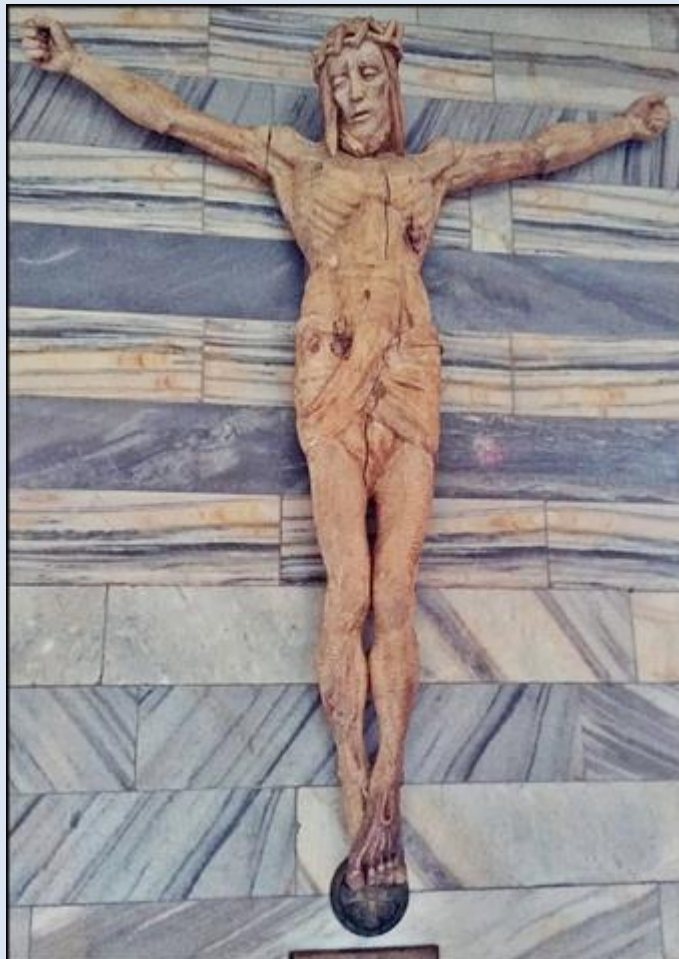

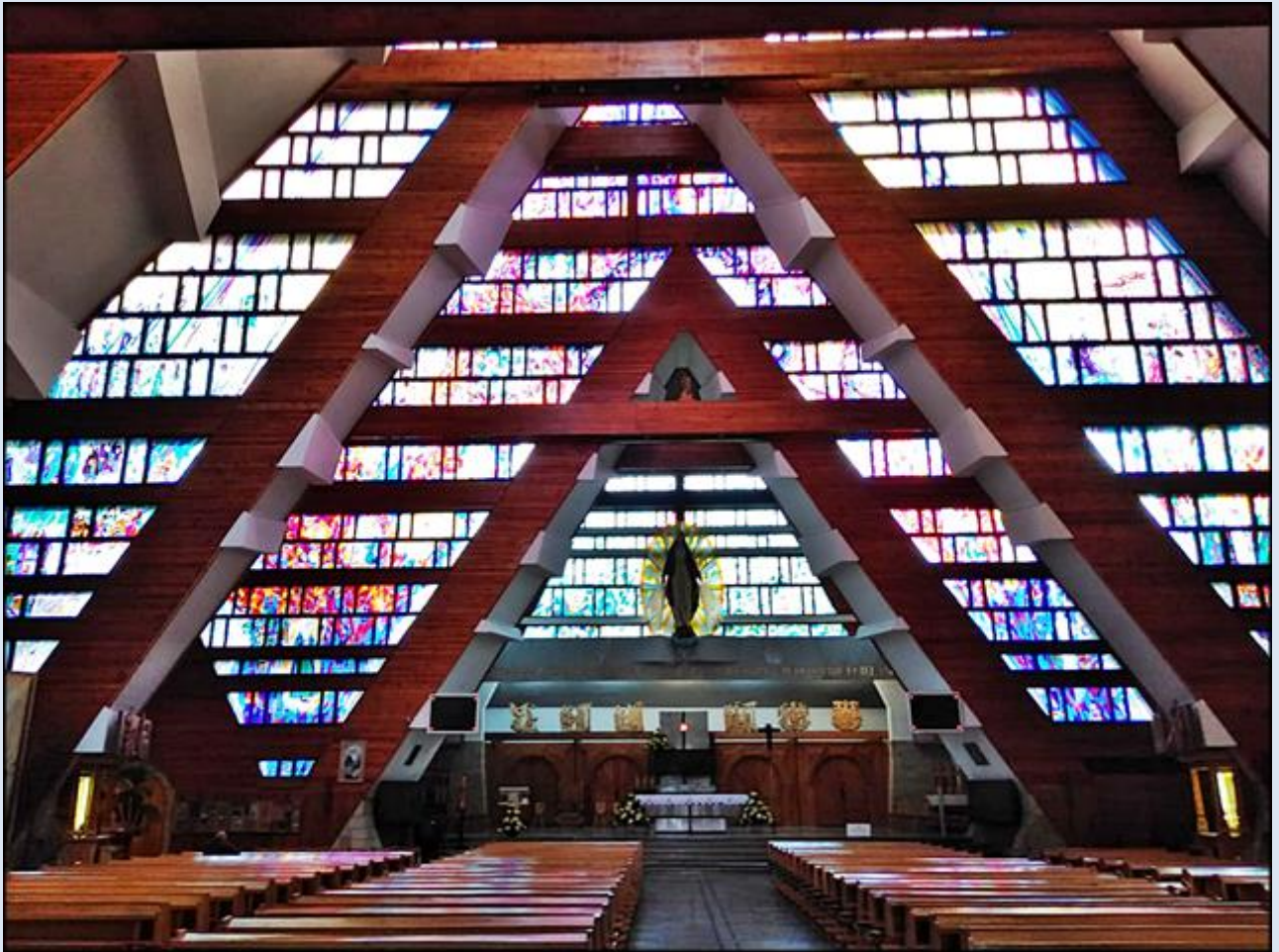

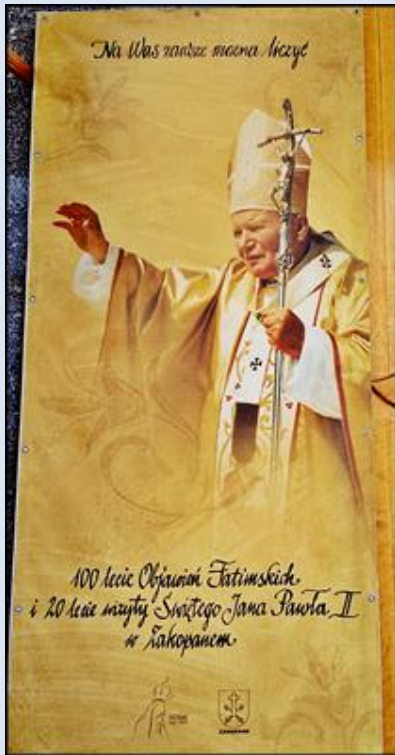

zdjęcia: Jan Nitecki